

מוזיי און ארכיוו פון

דער ייד. היסטאריש-אלע מינים מאטעריאלן, וואָס
עטנאגראַפֿישער גע- ווערן געזאמלט, ווי ביכער,
צייטשריפטן, דרוק-זאַכן, פונקטים,
זעלע אַפּט.

מאָנוסקריפטן, בילדער, פּאָסטאַ-
גראַפֿיעס, חפצים, פּאָלקלאַר-מאטעריאלן א.א.וו. ווערן קאָל-
עניטירט אין דעם ספּעציעלן לאָקאַל פון דער יידישער
היסטאָריש-עטנאָגראַפֿישער געזעלשאַפּט, וווּ זיי ווערן היי-
געהערק קאַלסטפֿיצירט און אויפגעווייט, צום טייל אויך אויס-
געטעלט און זינגען צוגענוגען פאַרן
פּובליקום.

ווינקל פון מאנער רב. תנא"ר יצחק
אחיות דל און דעם מו"ר פון דער ייד.
היסט. עטנאג. זעט.

דאָ, אין דעם באַשיידענעם לאָקאַל,

ווערט בהדרגה געשאפן אַ יידישער
מוזיי און אַרכיוו, אַ מקום-מקלט
פאַר יידישע-אַלטערטימליכקייטן און אלער-
האַנט מאטעריאלן פאַר דער היסטאָריע
און עטנאָגראַפֿיע פון יידן אין ליטע.

אין דעם מוזיי געפינען זיך:
בירגער און פא-
טאָגראַפֿיעס פון אַלטע, אין

יידישן סטיל געפויטע שולן, פון אַלטע,
אַרגינעלע מצבות, פון וויכטיקע יידישע
פערזענלעכקייטן, וואָס שטאַמען פון ליטע,
פון יידישע פאָלקס-טיפן און לעבנס-
שטייגער, אַלטע וואַנט-בילדער א.א.וו.

חפצים פון דער פארצייט-
קער ייד. שטוב, אַלטע שטעמפלען פון
חברות, שניצערען, מעדאַליאָנען און
אַפצייכענונגען.

אין אַ פאָווער ווינקל געפינען
זיך פאַרשידענע חפצים פונם
וועלט - פאַרימטן קאָנגרעס רב

ענדיקע לעבנס-פאַמען, ניט לאָזן שוואַרצן פאַרשווינדן דעם
אויסזען פון דער אַלטער יידישער שטעטל, פון דער יידישער
גאַס און שטוב, פונם יידישן פאָלקס-מענטש און זיין הילף.
פון קראַם און ווערקשטאַט, פון קלויז און לערנענשטאַטל,
פון שבת און וואָך, פון שמוה און טרויער, פאַרפֿיסירן די
אַלטע פאָלק-שפּראַך, דעם וויץ און גלייכרעכטיג, פאָלקס-
מעשה און פאָלקס-ליד, שפּיל, געזאַנג, טאַנץ א.א.וו.

כדי דאָס צו פאַרשוויקלעכן, מוז מען פאַררייזן די פראַ-
ווינק, וואָס נישטערן, פאַרשן, אויספֿרעגן אַלס און יונג,
פאַרשיידן, פאַסאַגראַפֿירן א.א.וו.

דערצו זינגען אַפּער נויטיק מיטאַנצערטער און געל-
מיטלען.

יטדער אונער וואָס פאָר =
שטייט וואָס פאָרשט אַלס וויכ =
טיק יידיש פאָר דער אַלס פאָר =
דאָרף דער וואָס טהעלפן דער
היטטערש = עטנאָגראַפֿישער
געזעלשאַפּט, זאַמלער דאָס מאַטע =
ריאָל און אַלס פאָרשן בידן ק
אַלס מטיגליך.

